ANUL XIII.—No. 2122. 4 PAGINI 3 LEI Marţi 28 Iulie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Toma Aurel, campion al Europei
la categoria cocoş

Aseară, într'un match care a impresionat asistenţa, strălucitul nostru campion a învins prin abandon în repriza XI-a pe Poppy Decico

Cum a decurs bătălia. Ce ne declară cei doi boxeuri

Au asistat 12.000 de spectatori

Aspecte

Tensiunea publicului a fost menţinută la acelaş nivel timp de câteva zile înainte de match şi ridicată la paroxism Sâmbătă seara, când, imense hectare negre de nouri au dictat o amânare de 24 de ore.

Eri dimineaţa, toată lumea a scos capul pe fereastră, a aruncat priviri în toate punctele cardinale, a zâmbit mulţumită şi s'a culcat pe-o ureche. Organizatorii în schimb au vegheat toată ziua la căpătâiul barometrului.

La amiază, soarele a înveselit deabinelea pe organizatori, cari privind cerul de-un albastru impecabil, scontau reţete miraculoase:

— Facem peste un milion încasări!

— Dacă se menţine căldura şi seara, să ştiţi că vine lumea să se răcorească la box şi facem câteva milioane.

— Eu m'aş mulţumi numai cu trei, nu cu câteva milioane...

Şi febra aceasta de optimism a crescut până la ora şase, când un norişor, rătăcit pe cer ca un fir de păr pe-o chelie, a încreţit frunţile organizatorilor.

— Uite-l, uite-l, a venit în avantgardă!

Organizatorii au ţinut un consiliu extraordinar ca să vadă «ce-i de făcut» cu nourii cari au început să se contureze la orizont, au telefonat la serviciul meteorologic şi au trimis pe o rază de şase kilometri în jurul terenului Venus, echipe de detectivi ca nu cumva paparudele să cobească a ploaie

Dar convoiul negru depe cer înaintează cu paşi mari şi pela orele 8 seara, cerul se întunecase ca o cameră de fotograf.

— Se ţine gala?

— Mai boxează astăzi?

Deruta era generală. Sub acoperişul de nouri, nimeni nu mai ştie dacă se amână gala, sau nu.

Dar, după cum probabil toată lumea a aflat până la ora asta, gala a avut loc. Adică a avut multe locuri.... libere, căci mulţi au fost aceia cari de frica ploii au rămas acasă.

Avalanşa de nori a trecut însă deasupra noastră fără să ne trimită nimic în cap, mulţumindu-se doar să bage spaima'n oameni şi să amputeze serios reţeta.

— Dacă nu erau norii, încasam cu şase sute de mii lei mai mult.

Peste jumătate de milion ne costă... o apă de ploaie.

— Vă vindea U. C. B.-ul mai eftin, glumeşte cinic un spectator.

Totuşi au venit vreo zece-douăsprezece mii de cetăţeni.

«Fotoliile» de ring sunt toate ocupate, peluza populară alias galeria, înţesată, iar celelalte tribune, ca la un match de football, jucat dimineaţa între echipe de rezervă..

Din cauza numărului mare de jandarmi, abia am ajuns în repriza doua a matchului Lucian — Dell Orto. Bătaie zdravănă. Lucian e'n revenire. Galeria a'nceput să dea semne de nerăbdare:

— Hai Lucică! Hai Lucică!

Italianul însă nu se lasă deloc. Are şi el partizani: italienii, cari au început să ţipe şi ei:

— Hai Dell Orto! Hai Dell Orto!

Un domn cu cămaşa decoltată, a ripostat nervos:

— Stai niţel să-i mai tragă Lucian una şi-l face Dell Ortu-popii.

Speakerul a proclamat însă un verdict de egalitate.

In pauză lumea fumează.

Cineva atrage atenţia:

— Nu aruncaţi mucuri de ţigări, că se poate aprinde zgura de cărbuni.

Altă pereche de cavaleri ai mănuşilor: Gheorghe Popescu şi Malvich.

Italianul acesta e ceva mai blând. Gheorghe însă nu-i deloc om de inimă şi nu-l iartă. Cu stânga, care funcţionează ca un piston de locomotivă l-a şifonat serios pe Malvich. Şapte reprize Malvich a suportat toate loviturile, dar într'a opta, ca un sergent de circulaţie, a ridicat braţul care parcă striga disperat: Stop!

Colonia italiană, dezolată, are un moment de revenire la apariţia lui Cassadei, care le inoculează câteva fiole de optimism.

— Casadei! Casadei!

A urcat pe ring şi Mielu Doculescu, care încă din prima repriză a dovedit că nu prea e... miel.

Italianul — cel mai bun dintre italieni — e foarte iute.

— Iute e dom'le, mai bine-i zicea Cas-ardei!

Galeria înţelege să-l ajute pe Mielu:

— Hai Mielule, dă-i la tărâţe!

— Atinge-l la puşculiţa cu gingii!

Doculescu, excepţional de bine, cum nu l-am văzut niciodată, luptă din greu, cu curaj, cu brio. In reprizele nouă şi zece, Mielu i-a ars câteva «căpăţâni de miel» şi juriul i-a acordat o victorie meritată.

Insfârşit La grande bataille!

Emoţia se citeşte pe feţele tuturor. Când speakerul s'a urcat pe ring şi a făcut semn că vrea să vorbească, miile de oameni au amuţit la predica unui sfânt.

Şi speakerul ţine un logos lung, care tapează pe nervii surescitaţi:

— In ziua de 26 Iulie, a avut loc în faţa domnilor cutare şi cutare, cântarul boxeurilor Poppy Decico şi Toma Aurel, care, după ce ambii boxeuri s'au suit pe cântar ca să vadă ce greutate anume au ca să nu depăşească limita categoriei cocoş pentru campionatul Europei», etc., etc.

După acest logos, urmează fotografia de rigoare,

— Scoate-l mai bine pe Decico, ca să-l recunoască acasă după fotografie...

Gong.Respiraţii cu intermitenţă. Pulsul intens de tot.

Cei doi adversari o iau dela'nceput repede.

— Aştia au uitat că au cincisprezece reprize. Nici prima repriză nu se studiază.

— Unde-ai mai pomenit cocoşi să se studieze?

In repriza doua, Toma i-a nimerit vârful bărbiei, şi Deccico face o tumbă frumoasă pe podea.

— E Decico sau Decirco?

Alt gong. Publicul vrea o victorie mai urgentă, nu-i place provizoratul acesta al lui Toma de «viitor campion european».

Dela repriza treia încolo, publicul şi-a dat seama că Decico s'a acomodat perfect cu noi, căci avea la nas o veritbilă salată de roşii.

Francezul totuşi merge bine. Ce vreţi, campion european, nu glumă. O serie a lui Toma entuziasmează.

— Frumos un—doi—trei!

— Să vezi mai încolo, când o veni un—doi—patruzeci...

In repriza noua, Toma e abatage. O aversă de pumni s'a năpustitt asupra lui Decico, prins într'un ring românesc fără umbrelă.. de pumni.

Incă o repriză şi Toma s'a decis să preia titlul. O rafală de pumni, o sută, o mie, zece mitraliere în funcţiune. Poppi a rămas drept ca un popic. Managerul lui i-a aruncat prosopul cu care să se şteargă pe bot de titlu...

Se scurg minute de entuziasm. Un vacarm indescriptibil. O fericire generală, bucurie copleşitoare, năvalnică.

Toma Aurel e campion european la categoria cocoş. Dar un cocoş al cărui cucurigu a cutremurat aseară Europa!..

A. Nol

Bravo Toma...

La orele acestea târzii din noapte, ni-e imposibil să înregistrăm aci pe hârtie, în toată amploarea ei, imensa bucurie şi splendida satisfacţiune pe care ne-a adus-o aseară Toma Aurel.

Ne mulţumim deci să relatăm sumar desfăşurarea reuniunii de aseară şi să rezumăm la un simplu compte-rendu, prezentarea matchului în care Toma a dobândit o strălucită victorie dispunând de Decico, prin abandon în repriza XI-a.

Ne grăbim însă să spunem că a fost o mare victorie şi că am avut în faţa noastră pe un Toma Aurel complect schimbat în bine, stăpân pe forţele sale, calm, sigur, însfârşit, un boxeur.

Şi mai mult: un campion. Un mare campion.

Filmul matchurilor

Primul match internaţional al reuniunii îl furnizează întâlnirea dintre Lucian Popescu şi italianul Vince Dell'Orto.

Cei doi adversari se prezintă la greutăţi egale: 57.400.

Italianul atacă dela început, făcând dovada unei vitalităţi extraordinare. Lucian e însă atent şi blochează majoritatea loviturilor.

Prima repriză se scurge astfel la egalitate.

Del Orto are iniţiativa şi pe itinerariul următoarelor trei minute. Lucian, deşi derutat într'o oarecare măsură de viteza adversarului, reuşeşte să se angajeze în situaţii favorabile şi să acumuleze puncte cu crochete de stânga.

Al treilea round se lichidează şi el, de puţin, în favoarea lui Lucian Popescu, care, deşi retras în defensivă, e mereu deasupra adversarului, prin eschive agile şi prin repetate pistonări cu stânga.

Incetul cu încetul însă, italianul începe să-şi impună combativitatea: următoarele trei reprize, deşi Dell Orto nu le termină decât la egalitate, mărturisesc o precipitare în tempo-ul italianului şi, dimpotrivă, o defecţiune în alura de luptă a românului.

Intr'adevăr, din repriza VI-a, italianul, mereu în atac, are avantaj în schimburile extrem de rapide pe care le angajează cu Lucian Popescu.

Fără îndoială, reprezentantul nostru e mai rutinat, e mai tehnic, mai «umblat» în meserie, însă elanul italianului este foarte greu de stăvilit.

Roundul VI îşi închee socotelile în beneficiul lui Dell Orto.

Italianul e mai bun şi în roundurile VII şi VIII, pe care şi le apropie la diferenţa de 20—19.

Situaţia, în acest moment, este aproape egală, cu o uşoară nuanţă de superioritate pentru Dell Orto.

Roundul IX prelungeşte această stare de lucruri, iar repriza finală, deşi trece categoric în avantajul lui Dell Orto, nu poate determina o decizie de victorie, avantajul italianului nefiind de 6 puncte.

Matchul nul, pronunţat de judecători, şi primit cu bunăvoinţă de public, a însemnat o sentinţă echitabilă.

TOMA AUREL

Dell Orto a făcut o bună impresie prin ardoarea cu care a susţinut trena matchului.

Nu are punch şi nici prea multă siguranţă în ofensivă, însă compensează din plin aceste deficienţe, printr'o combativitate inepuizabilă şi printr'o inepuizabilă viteză de execuţie.

Lucian, de partea lui, a făcut un match bun. E incontestabil, în formă Nu şi-a regăsit adresa şi calmul de altădată, dar, în orice caz, ni s'a părut pe un drum precis de revenire.

Un bun arbitraj a prestat d. Jean Constantinescu.

O FRUMOASA VICTORIE A LUI GHEORGHE POPESCU

Matchul următor aduce în ring pe Gheorghe Popescu (57,200), campionul României la categoria pană şi pe italianul Malvich (56,600).

De data aceasta, culorile româneşti sunt puternic reprezentaţe prin pumnii lui Gheorghe Popescu, care fac ravagii în figura italianului.

După o primă repriză consacrată „studiului", Gheorghe Popescu ia matchul în serios şi italianul e imediat în dificultate.

Boxând clar, în linie şi cu o adresă pe cât de precisă, pe atât de sdravăn fixată, Popescu îşi însângerează adversarul în repriza a doua iar în roundul III, în urma unei contre puternice, italianul cade la podea, unde se repauzează 9 secunde.

Matchul pare tranşat. Lumea aşteaptă knockoutul. Italianul însă, deşi ameţit, reuşeşte să ajungă în pauza reprizei.

Românul ratează knockoutul şi în roundul al patrulea, deşi face figură de mare campion prin claritatea şi hotărârea cu care atacă.

Din când în când, Malvich ripostează cu crochete scurte, care nu par însă să-l incomodeze pe Popescu.

Ploeşteanul e net superior şi nu abandonează nici o clipă comanda ostilităţilor.

In roundul al şaselea, arcada lui Malvich explodează sub tirul swingurilor lui Popescu.

Matchul are o istorie din cele mai simple: Gheorghe Popescu atacă viguros, distribue fel de fel de lovituri, iar italianul le recepţionează cu resemnare.

Singura calitate a matchului este claritatea lui, la care colaborează cu merite egale ambii boxeuri.

Oricum, e de notat o frumoasă rezistenţă din partea italianului. Bătut măr, Malvich se menţine însă vertical şi chiar întrerupe, în răstimpuri, monotonia matchului trimiţând crochete uşoare, dar dese.

In cele din urmă, italianul consimte să renunţe la... pumnii lui Popescu şi abandonează matchul în repriza VIII-a.

Românul a lucrat frumos acest match, cucerind o admirabilă victorie.

Italianul e un boxeur în formaţie. E lipsit încă de „meserie" şi nu poate face faţă unui boxeur care loveşte precis şi tare.

Aseară a fost o victimă uşoară pentru Gheorghe Popescu, al cărui box clar şi „solid" a mers în plin tot timpul.

MIELU DOCULESCU A INVINS PE CASSADEY

Apariţia lui Mielu Doculescu pe ring a fost întâmpinată cu aplauze dar şi cu exclamaţii reţinute de compătimire.

La 67,400 kgr., faţă de cele 71,700 kgr. ale italianului, românul justifica pronosticurile cele mai pesimiste.

De altfel diferenţa de greutate dintre cei doi boxeuri, era extrem de frapantă. Cassadey, înalt, bine făcut, mijlociu plin, Doculescu, frumos clădit şi el, însă mai puţintel. Semi-mijlociu, ce mai încolo şi încoace...

Lupta începe în mijlocul îngrijorărilor generale.., Soarta lui Doculescu e tălmăcită în fel şi chipuri.

Din prima repriză însă, Mielu atacă şi plasează câteva lovituri excelente. Se miră lumea; se miră şi Cassadey, însă avantajul roundului e pentru Doculescu.

Următoarele trei minute sunt şi mai surprinzătoare. Doculescu loveşte din toate poziţiile şi italianul începe să roşească... Două drepte la stomac îl crispează. O altă serie la ureche îl contrariază de tot.

Repriza e, categorică, de partea lui Doculescu.

Roundul III debutează ceva mai calm. Românul a atenuat oarecum alura, iar Cassadey nu schiţează, pentru moment, nici o intenţie ostilă.

Spre sfârşitul reprizei, Doculescu loveşte în bărbia lui Cassadey cu un «un-doi» şi italianul clatină nemulţumit din cap.

De puţin, repriza lui Doculescu.

Iată şi primii pumni ai italianului. In roundul IV, Doculescu are însă replica promptă şi deşi a primit câteva stângi viguroase, nu cedează terenul.

Round egal.

DOCULESCU E OVAŢIONAT

Repriza V-a stârneşte ropote de aplauze. In dificultate, la un moment dat, în colţul ringului, Doculescu are patru eschive consecutive de o rară frumuseţe.

Cassadey încearcă zadarnic să-l găsească. Pumnii lui voiajează în debandadă, fără a da de urmele lui Doculescu.

Din nou repriză egală.

Foarte frumoasă e şi repriza VI-a, pe care Doculescu şi-o însuşeşte la mică diferenţă.

Ambii boxeuri luptă corect, schimburile lor sunt clare şi spectacolul luptei e cum nu se poate mai agreabil.

Românul surprinde şi încântă totdeodată prin curajul cu care primeşte lupta.

Roundul VII produce primul moment de dificultate pentru Doculescu. Campionul nostru «circulă» prea deschis şi o dreaptă a lui Cassadey îi loveşte în plin.

Italianul nu poate specula însă momentul, fiindcă alunecă şi cade.

Intre timp, Doculescu îşi revine. Pierde roundul, fireşte, dar e, din nou, în măsură să facă faţă oricăror împrejurări.

Publicul cade însă pe gânduri. Mai sunt doar trei reprize şi lucrurile se pot schimba în defavoarea lui Doculescu, care dă semne de oboseală.

Campionul României reia însă lupta cu multă însufleţire, câştigă, la mică diferenţă, repriza VIII-a şi domină mai categoric în roundul pen-ultim.

Ultima etapă a matchului îl vede terminând roundul cu sold creditor.

Doculescu însă şi-a asigurat victoria şi hotărârea juriului este primită cu satisfacţie.

Cred că spectaculosul nostru Doculescu a făcut aseară unul din cele mai bune matchuri din carieră. Mai decis ca oricând şi respirând o vigoarae nebănuită, Mielu Doculescu a înfruntat cu captivantă temeritate kilogramele lui Cassadey, obţinând o victorie minimă, dar meritată.

Italianul e, fără îndoială un boxeur bun şi care ştie să lovească S'a arătat însă, aseară mai puţin bun decât eram îndreptăţiţi să presupunem, anchetându-i palmaresul.

Ne-a plăcut însă boxul lui clar şi atitudinea cavalerească pe care a păstrat-o pe întreg parcursul întâlnirei.

Nu e vorbă că a găsit în Doculescu, în această privinţă, un partener ideal.

STRALUCITA BIRUINŢA A LUI TOMA AUREL

In halat albastru, Toma Aurel pătrunde cel dintâi printre sforile ringului în ovaţiunile furtunoase ale publicului.

Câteva clipe mai târziu, în celălalt colţ al ringului îşi face loc Poppy Decico. Francezul arborează şi el halat albastru, dar mina lui e mai puţin surâzătoare ca a lui Toma.

Publicul, sportiv, îl convoacă la un asalt de aplauze. Nu mai sunt detunăturile de odinioară, dar, în orice caz, curtoazia e larg respectată.

Apoi, în timp ce o armată de soigneuri se ocupă de «bucătăria» matchului, speakerul anunţă greutăţile:

Toma Aurel: 52,900 kgr.

Poppy Decico: 53.300 kgr.

(La cântarul de Sâmbătă, după cum se ştie, Decico cântărise 52,900 kgr. şi Toma Aurel 53.500 kgr. Prilej pentru public de a-şi afişa surprinderea şi de a comenta sgomotos această gimnastică a greutăţilor).

D. Alexandru Fischer (Austria), în alb, de sus până jos — albul cinstei şi a imparţialităţii — e arbitru în ring şi judecătorul unic al matchului de campionat european.

ROUNDUL I

Gongul, anunţând începerea matchului, potoleşte larma publicului şi instalează în locul ei, impresionantă, o tăcere mormântală.

Intr'adevăr, nu se aud decât muştele care vagabondează speriate în oceanul de lumină al reflectoarelor.

Câteva clipe, cei doi boxeuri se iscodesc, fără a se încumeta să atace. Apoi, Decico expediază primul pumn pe care Toma îl evită.

Un nou atac al francezului ajunge sub centură şi arbitrul nu întârzie să-l admonesteze pe Decico.

Decico face, în aceste prime minute de luptă, o excelentă impresie. Francezul boxează foarte iute şi loviturile lui pornesc cu multă dexteritate.

Toma pare greoi dar reuşeşte să menţină egalitatea punctajului.

Toma: 20
Decico: 20

ROUNDUL II

Românul începe să activeze mai bine. Plasează două swinguri de stânga, iese victorios dintr'o controversă în corp la corp, însă este, la rându-i, bombardat de câteva drepte ale lui Decico.

Francezul sângerează.

Toma: 20
Decico: 20

ROUNDUL III.

In chiar primele secunde ale roundului, după o despărţire din corp la corp Toma urmăreşte şi isbuteşte să strecoare o dreaptă în bărbia francezului.

Fulgerat, francezul se prăbuşeşte...

Publicul e uluit... Toma zăpăcit şi el de evenimentul pe care îl provocase, întârzie să ia loc în colţul cel mai depărtat al ringului şi arbitrul nu numără. Trec astfel, neînregistrate două secunde.

Alte două secunde sunt însă numărate, până ce Decico părăseşte podeaua ringului.

Această primă surpriză e urmată de alta: Decico, pe care unii spectatori îl

(Continuare în pag. II-a)